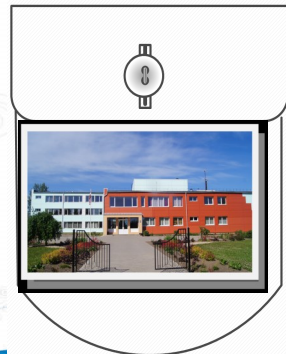

Kabata

Janvāris-februāra 1.puse 2019(24)

Veselības taka- zināšanai un ieradumam.

Veselības projekta "Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem" (9.2.4.2/16/I/092) ietvaros Degumnieku pamatskolas skolēniem 2018./2019. mācību gadā ir plānotas aktivitātes, kurās skolēni tiksies ar dažādiem speciālistiem, sertificētiem meistariem, lai nostiprinātu zināšanas kāpēc ir svarīgi rūpēties par savu ķermeni.

Pirmajā semestrī skolēniem bija iespēja darboties kopā ar dakteri- fizioterapeiti Zani Preisu, kur Zane uzsvēra, ka sava ķermeņa un fizisko spēju attīstībai jānotiek katru dienu, sporta stundās, ikdienā rūdoties mājas darbos- mazgājot grīdu, nesot malku, strādājot ar sniega lāpstu un veicot daudz un dažādus citus fiziskus darbus, samērīgi savam vecumam.

Nodarbība ar fizioterapeiti Z. Preisu.

Uztura speciāliste Ināra Saleniece no Barkavas struktūrvienības koledžas, savukārt, uzsvēra par pareiza un sabalansēta uztura nozīmi skolēniem, īpaši augošam cilvēkam. Ināra izskaidroja, kā un kāpēc tiek stādītas ēdienkartes. Kāpēc ir jāēd graudaugu putras, biezpiens un kāpēc čipsi, kola nav jālieto uzturā. Diena noslēdzās ar skaisti klātu galdu un skolēnu sagatavotajām uzkodām un saldo.

Gatavojam veselīgi kopā ar uztura speciālisti I.Salenieci

Savukārt, aerobikas trenere Vēsma Vārsberga visus aicināja aizdomāties, kāpēc cilvēkam vajadzīga pareiza stāja, labs uzturs. Skolēni bija attapīgi, pārliecinājās, ka spēkam, labai pašsajūtai ir vajadzīga aktīva iesaistīšanās un līdzdarbošanās. Bet ko darīt, ja spēks ir, ir laba pašsajūta? Tad katram jāatrod sava nodarbe, jāattīsta, jānotur savs ķermenis formā. Jo paliekam vecāki, jo vairāk jādomā par savu ķermeni. Kustība ir dzīvība, tāpēc, visiem nācās aktīvi kustēties un pārbaudīt savas rakstura pamatīpašības; ieklausīties-sadzirdēt un atkārtot redzēto. Trenere novēlēja mazajiem būt pacietīgākiem, bet lielajiem - katram rūpēties, pirmām kārtām, par sevi, savām veismēm un būt tolerantiem pret citu neveismēm. Pavasara pusē veselības projekts paredz aktivitātes gan skolēniem, gan mazajiem pirmsskolas bērniem. Projekts noslēgsies 2019.gada oktobrī.

Kopā ar aerobikas treneri V.Vārsbergu

p/s Foto par aktivitātēm skolas mājas lapā

Sveicināti, lasītāji!

Ziema griež sānu uz otru pusi un drīz vien jau būs ceļa jūtīs, lai savu vietu atstātu pirmajiem asniņiem, gājputnu saucieniem, pumpuru krellēm un saules siltajam glāstam.

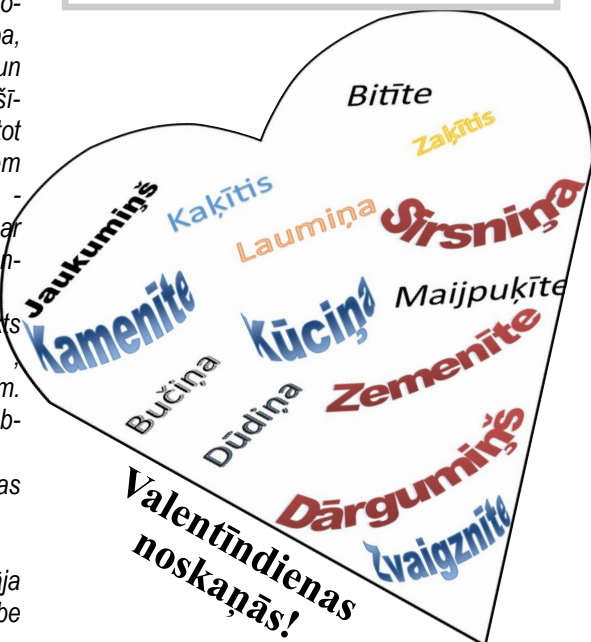
Vēl jau mazliet jāpaciešas! Vēl piku maratoni, sniegavīru parādes, spalgie saucieni, laižoties no kalna, Meteņdienes izdarības, bet aiz muguras jau hokeja spēles un slēpošanas sacensības.

Pirmais pusgada, bet pietaks mācību gada mēnesis jau pagājis nemanot, bet ja tā labi padomā, cik daudz padarīts: nospēlējām Labdarības izrādi Degumnieku tautas namā, piedalījāmies spēka un izturības sacensībās Lubānā, uzstājāmies (Keita Putniņa, Elfa Bormanē, Sintija Šķēle) "Skaļās lasīšanas konkurss" Madonā, izdziedājām un izrunājām barikāžu atceres laiku, radoši darbojāmies projektu nedēļā, 2.klases skolēni uzspēlēja teātri Degumnieku bibliotēkā, sportojām, prātojām un spēlējām dambreti Meirānos (1.-4.kl. skolēni), ēnojām sev interesējošas profesijas pārstāvjus un vēl daudz ko citu.

Drīz diagnosticējošie darbi, olimpiādes un citi konkursi. Skolēni gatavojas Ierindas skatei Madonā, top darbi zīmējumu konkursam, gatavojamies Skatuves runas konkursam. Man gan šķiet, ka nevienam skolēnam nav jāatgādina, ka mācīties ir interesanti un stilīgi ir būt gudriem.

Aicinu Jūs padomāt, kā lietderīgi aizpildīt savu brīvo laiku, apmeklēt konsultācijas un ar labām sekmēm sagaidīt pavasari.

Redaktore Sintija Šķēle

Barikādēm velītāis ugunskurs

Degumnieku pamatskolā 22.janvārī tika iekurināts BARIKĀŽU UGUNSKURS. Katra klase ugunsroku sargāja. Pie ugunsroku tika dziedātas patriotiskas dziesmas. Pirmās klases skolēna Mārtiņa Mālnieka ģimene atsūtīja video, kurā Mārtiņa vectēvs dalījās atmiņās par Tautas atmodu un dalību Barikādēs Rīgā. (Paldies!) Noskatījāties un sapratām, ka To dienu varonība slēpās vienotā tautas garā. Šodien, esam laimīgi, ka ir miers un varam būt varoņi pozitīvā uzvedībā. Augam zinātkāri un paklausīgi bērni, mierīgos

2.klase pie ugunsroku (foto E.Zaube)

apstākļos baudīt laimīgo bērniņu zem sarkanbaltisarkanā karoga. Brīvā Latvijā!

Uzturoties pie ugunsroku mēs bijām neviltoti vienoti. Sajūtām, kā tad -1991.gada 13.janvārī cilvēki sargāja savus ugunsroku un savu valsti-Latviju. Diskutējām kā būtu, ja mēs nebūtu brīvi, mums nebūtu savas valsts. Mums patika sargāt ugunsroku. Mēs vēlētos atkārtot šo Barikāžu ugunsroku sargāšanu. Barikāžu ugunsroku uzturēšana mums iemācīja fiziski nenosalt, iemācīja garīgi sildīties- būt vienotiem, neapsmiet citus un palīdzēt, ja kādam salst. Spēlējām dažādas spēles. Dzērām tēju.

Jāpiebilst, ka tā bija interesanta sporta, sociālo zinību un Latvijas vēstures stunda. Par notikušo stāsta mazie video un fotogalerija skolas mājas lapā.

3./4.klase pie ugunsroku

Skolas prezidente Sintija Šķēle

KALPAKA ATCERES PASĀKUMU CIKLS "Kalpaka kauss 2019"

Vislielākā uzmanība šobrīd tiek veltīta Kalpaka atceres pasākumu ciklam „Kalpaka kauss 2019” - izglītojamo valstiskās un patriotiskās identitātes apziņas veidošanai, popularizējot tradīcijas un līdzatbildīgi iesaistoties valstiski nozīmīgos notikumos. Tradīcija Kalpaka dzimtajā pusē norisinās no 6. janvāra līdz 6. martam.

- Pasākumu mērķis ir veicināt varonību, popularizējot tradīcijas un vērtības. Stiprināt jauniešu garu, iesaistot līdzdarboties un darboties patstāvīgi. Noskaidrot veiksmīgākos pasākuma dalībniekus un godināt pozitīvos piemērus darbībā. „Kalpaka kauss 2019” aizsākās 16. janvārī ar spēka sacensībām Lubānas vidusskolā. Sadarbībā ar Madonas mākslas skolu un bērnu un jauniešu centru līdz 22. februārim norisinās zīmējumu konkurss individuāli 1.-4., 5.-6., 7.-9. un 10.-12. klašu grupās. 7. februārī, Meirānu Kalpaka pamatskolā 1.-4. klašu komandas piedalījās erudīcijas konkursā, veiklības stafetē un dambretē, 12. februārī 7.-9. un 10.-12. klašu komandas Madonas sporta hallē spēlēja volejbolu. Sacensībās vidusskolu grupās ir ieviests jaunums, un mainās spēlēšanas veids. Volejbolu spēlēs kopā, taču setu vispirms iesāk meitenes, bet puisi to pabeidz. Patīkami, ka ir izveidojusies lieliska sadarbība ar Madonas pilsētas vidusskolu, un jau 19. februārī notiks ierindas skate, kurai no mūsu skolas gatavojas 3 komandas.

Kalpaka atceres pasākumu cikls noslēgsies 1. martā ar militāro stafeti Degumniekos. Dienas laikā „Labo darbu kaltuvē” tiks kaldināts apsveikums karavīriem Latvijas valsts simtgadē. Darbi tiks nosūtīti NBS komandierim.

Būs arī dažādi konkursi. Viens no tiem ir erudīcijas konkurss Latvijas vēsturē. Tā galvenā tēma - „Viss par Latvijas neatkarības karu 1918.-1920.”. Noslēdzošais „Latvijai - 100” latviskās dzīvesziņas konkurss būs kopsavilkums par iepriekšējām trim tēmām - mans novads un Latvijas kultūrvēsturiskie novadi. Notiks konkursi „Zemkopis” un „Patriotiskā dziesma”, kā arī konkurss par drošību un pirmo palīdzību.

Atceres pasākumu cikla noslēgums būs 6. martā Ošupes pagasta Degumnieku tautas namā, un notiks „Kalpaka kausa 2019” sacensību uzvarētāju katrā vecuma grupā un neklātienē zīmējumu konkursa uzvarētāju apbalvošana. Kopvērtējumā komandu vērtējumam svarīgi ņemt vērā, ka vērtē: 1.-4. klasēm 3 labākās ieskaites no 4 obligātajām disciplīnām, 5.-6. klasēm 7 labākās ieskaites no 8 obligātajām disciplīnām, bet 7.-9. klasēm un 10.-12. klasēm 8 labākās ieskaites no 9 obligātajām disciplīnām.

6. martā pulksten 12 notiks piemiņas brīdis Visagalā. Pēc piemiņas brīža dienas laikā Degumnieku tautas namā paredzēti Zemessardzes pārstiegumi skolu jauniešiem, apbalvošana un NBS orķestra koncerts.

-Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas fondam daudzu gadu garumā ir izveidojusies lieliska sadarbība ar Madonas reģiona pašvaldībām. Pasākumu atbalsta Ošupes pagasta pārvalde, Madonas novada pašvaldība. Tāpat „Kalpaka kauss 2019” nevarētu notikt bez Jēkabpils Agrobiznesa koledžas Barkavas struktūrvienības pārstāvju, 25. Zemessardzes kājnieku bataljona un Jaunsardzes, Madonas Sarkanā Krusta un VUGD Lubānas nodaļas atbalsta. Konkurss organizēšanā (1. martā) atbalstu sniedz arī pedagogi gan no Degumnieku, gan Barkavas pamatskolas, kā arī Anita Tropa, kas strādā Madonas Valsts ģimnāzijas bibliotēkā.

Erudīts Meirānos

Spēka sacensības Lubānā (foto E.Zaube)

Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas fonda valdes locekle, direktora vietnieces audzināšanas jomā un skolotāja Edīte Zaube

Turpinām rubriku!**Skolu stāsti!**

Dzīvojot Latvijas Simtgades zīmē, skolas avīzē publicējam skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam. Avīzes veidotāji aicina kavēties atmiņās, pastāstīt par to mūsdienu skolēniem.

Šoreiz par savām skolas gaitām pastāstīja pirmklasnieka Mārtiņa Mālnieka tēta māsa Ilze Stīprā (dzim. Mālniece) un mūsu skolas virtuves vadītāja Daiga Vanaga.

...atceroties tur pavadīto laiku, pārņem sentimentāla smeldze...

Ošupes pamatskolā mācījos pagājušā gadsimta astoņdesmitajos gados. Esmu bijusi gan priekšzīmīgs oktobrēns ar divām bizītēm, tumši zilu, kodīgu skolas formas kleitu, "kliņģerīšos" sapītiem matiem, gan apzinīga pulciņa padomes priekšsēdētāja ar sarkano kaklautu un vēlēšanos darboties, gan bezbēdīga pusaudze jau atmodas laikā, kam ļoti svarīgs draugu viedoklis.

Sakarā ar reformu izglītības sistēmā, tā arī nezinu, ko nozīmē būt septītklasniecei, jo pēc 6.klases "pārlēcu" uz 8.klasi. 9.klasi beidzām 13 skolēni— 6 meitenes un 7 puīši, no kuriem četriem bija mūsdienās reti sastopams vārds- Jānis.

Man dzīvē ir paveicies gan ar vislabākajiem klasesbiedriem pasaulē, gan vislabākajiem skolotājiem, īpaši audzinātājiem- Vēsmu Masu un Inesi Brenčevu. Skolas laikā nebiju īpaši sportiska, bet mana sporta skolotāja un direktora Tāļa Salenieka teiciens: "Nav tāda vārda nevaru, ir tikai negribu," ir iemācījis man, ka ar ļoti lielu centību, var panākt visu.

Bez mācību darba, skolā bija arī jāstrādā fiziski. Dežurantam katru dienu bija jāienes klasē malka, jāiztīra un jānodod klase dežūrgroupai. Tāpat atceros, ka uz liecības aizmugurējā vāka bija uzrakstīti datumī vasarā- lauciņu dienas, kad nācām uz skolu ravēt. Rudenī un pavasarī kasījām lapas pie skolas. 9.klasei vienmēr bija jākopj sporta laukumus. Tāpat atceros, ka vairākus gadus piedalījāties kartupeļu vākšanas talkās saimniecībā "Aiviekste". Kad mācījos, darbs likās pats par sevi saprotams, veidoja iemaņas un radināja uzņemties atbildību.

Mazo skolu burvība ir ģimeniskums un sirsnīgas savstarpējās attiecības. Pirmā skolas diena kopā ar vecākiem un kādu pasaku tēlu vienmēr notika skolas pagalmā pie vecās liepas. Gājām pārgājienos, braucām ekskursijās, veidojām, rakstījām klases hronikas, regulāri notika ballītes. Atceros konkursu "Mis Ošupes skola", kur bija jāgatavo ēst, jāgriež riņķis, jāatbild uz jautājumiem. Skolēni ļoti aktīvi iesaistījās skolas dzīvē. Protams, arī blēņojāties. Starpbrīžos bija jāiet pa zāli uz apli- ne vienmēr to gribē-

jās. Laistījāties, slēpām mantas un rakstījām zīmītes, atmiņu klades, rīkojām sniega kaujas. Puīši sēja meiteņu bizes pie krēsliem. Atceros, kā puīši nāca ārā no direktora kabineta raudādami pēc sarunas ar nepilngadīgo lietu inspektori par smēķēšanu.

Īpaša noskaņa virmoja gaisā decembrī. Skolā 25 gadu laikā neapmeklēju tikai vienu Ziemassvētku (sākumā- Jaunā gada) eglītes pasākumu, jo biju saslimusi ar gripu. Gatavojām priekšnesumus, dekorējām skolu, spēlējām teātrus, dziedājām korī un ansambli, dejojām tautiskās dejas, sūtījām viens otram apsveikumus un kārtīgi izdancojāties Ziemassvētku ballē.

Ošupes skola bija mana pirmā skoliņa gan kā skolniecei, gan kā skolotājai, tāpēc, atceroties tur pavadīto laiku, pārņem sentimentāla smeldze...

Pirmklasnieka Mārtiņa Mālnieka tēta māsa Ilze Stīprā (ex Mālniece)

Nebija viegli, bet bija interesanti

Mācījos Dzelzavas deviņgadīgajā skolā un mēs bijām tajā laikā pirmā klase, kuru no 7.klases pārcēla jau uz devīto klasi, jo tad sākās deviņu klašu izglītības sistēma.

Neatceros, cik bijām 1.klasē, bet 5.vai 6.klasē bijām ļoti daudz—30 skolnieki. Apvienoto klašu nebija.

No 1.-3.klasei mums bija ļoti stingra skolotāja—Aija Landsberga, kura ielika labus pamatus turpmākajiem skolas gadiem.

Vissliktāk no visiem mācību priekšmetiem man paveivās matemātika, bet vislabāk darbmacība.

Man ļoti patika adīt un tamborēt. Atceros, kā ar skolotāju ziemā sēdējām stundās pie krāsnis, sildījāmies un adījām zeķes un cimdus. 9.klasi beidzot, jau noadīju pirmo džemperu. Par to skolotāja man ielika visaugstāko vērtējumu. Biju lepna par to.

Skolā visiem katru dienu bija jānēsā skolas formas - meitenēm tumši zilas kleitas ar baltu apkaklīti un aprocītēm, puīšiem žakete un bikses.

Tiesību mums bija maz, bet pienākumu gan bija daudz. Uz kopām paši savas klases, kur mācījāties. Gājām dežūrēt skolas ēdnīcā, kur bija jāklāj galdi, jāmizo kartupeļi, jāuzkopj grīdas, atceros, ka tas viss man ļoti nepatika. Vasarā gājām strādāt kolhozā—ravējām garās biešu vagas, strādājām kāpostu laukos, pelnījām paši savas brīvpusdienas, lai vecākiem nav jāmaksā. Rudeņos gājām vākt lielos kolhoza kartupeļu laukus, nebija viegli, bet bija interesanti. Tā, kā skolā mums bija krāsnis ar malkas apkuri, tad visiem skolniekiem bija jāpiedalās pie malkas sagatavošanas. Mūsu vecāki nāca griezt un skaldīt, bet mēs nesām šķūnī un krāvām grēdās. Ziemā dežurantiem bija jānes malka pie visām skolas krāsnīm.

Atmiņā palikušas ierindas skates, kad bijām pionieri. Uz tā mēs ļoti gatavojāties, tas šķita diezgan nopietns un svarīgs pasākums. Un vēl "Pēdējais zvans" skolā. Tad devāmies uz Skudru kalnu absolventiem kreimenītes lasīt, to tur bija ļoti daudz, viss kalns vienos ziedos.

Pēc skolas, brīvajā laikā, man ļoti patika darboties mūsu Aizpurves ciemata klubīnā. Mums bija super talantīga kluba vadītāja. Viņa mūs iesaistīja dažādos pulciņos—teātrī, mākslas aerobikā utt. Man pat iemācīja spēlēt klavieres. Cītīgi gatavojāties un uzstājāties visos svētkos.

No mana laika skolas uz tagadni gribētu ieviest prasmi skolēniem vairāk patstāvīgi darboties, iemācīties ievērot klusumu ēdamzālē, atjaunot dežūras skolas ēdnīcā un vairāk tiesību skolotājiem, bet mazāk bērniem.

Ilze otrā no labās puses

Mūsu skolas virtuves vadītāja un pavāra palīgs Daiga Vanaga

Skolā norisinās divi virtuālās sadarbības (eTwinning) projekti mācību procesa ietvaros.

„Lets discover the world”

Poland, Slovakia, Ukraine, Turkey
Skolotāja Ināra Kiukucāne

„Dabas draugi—putni”

Vangažu vidusskola, Aglonas vidusskola, Annas Brigaderes pamatskola, Palanga, Lietuva
Skolotāja Ineta Strode

Ražots Latvijā

29.janvārī Degumnieku pamatskolas 5.-9. klašu skolēni devās ekskursijā uz porcelāna ražotni Vecpiebalgā un siera- makaronu ražotni Raunā. Izbrauciens notika karjeras izglītības projekta Nr.8.3.5.0/16/1/001 „Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs” ietvaros.

Izbrauciena pasākumos "Ražots Latvijā", iepazīnāties ar mazā biznesa iespējām Latvijā. Skolēni saprata, ka liela loma ir ģimenei, tās atbalstam. Lai izveidotu un varētu paplašināt ģimenes biznesu, dot iespēju strādāt apkārtējiem ļaudīm, ir nepieciešamas ne tikai zināšanas, bet arī iepriekšējā dzīves pieredze, padoms, uzdrīkstēšanās, nepatodies pēc pirmajām neveiksmēm.

Dzirdējām veiksmes stāstus, kas ir paraugs tam, kā jauni cilvēki spēj veidot savu biznesu. Bija iespēja darboties radošajā darbnīcā, izveidot savu porcelāna figūriņu, iemēģināt roku apgleznošanā un beidzot darinājumu saņemt kā suvenīru, tā pastāstīja

karjeras izglītības pedagogs Ināra Kiukucāne.

Iegūtās prasmes un zināšanas skolēni izmantoja projektu nedēļas

„Zaļās uzņēmējdarbības izglītība pamatskolā” ietvaros: **5.klase** kopā ar skolotāju Lauru Noviku un Unu Salmani gatavoja makaronus un gaisa atsvaidzinātājus. Skolēniem izdevās pagatavot 4 veidu makaronus- sarkanus (ar bietēm), oranžus (ar burkāniem) un zaļus (ar spinātiem), kā arī klasiskos, dzeltenos. Bērni saprata, ka veselīgāk ir pagatavot makaronus pašiem, nevis pirkt veikalā. Otra grupa gatavoja želejveida gaisa atsvaidzinātājus, kas arī ir veselīgāki kā veikalā pirktie, jo netiek pievienotas dažādas kaitīgās vielas. **6.klases** skolēni kopā ar audzinātāju Zitu Justi projektu nedēļā runāja par to, kas ir zaļā ekonomika, kas ir aprites ekonomikas modelis (izgatavosāvc-salabo vai pārtaisi-paņem –lieto...), diskutējām par resursu neilgtspējīgu patēriņu ietekmi un sekām, runājām arī par paša atbildību—KO ES DARU,LAI SAUDZĒTU DABU? To visu ņemot vērā, mēs izveidojām savu mazo uzņēmumu, kurā plānojam veikt otrreizējo pārstrādi—no kartona kastēm ražot stādu kastītes. Šajā ražošanas procesā nepieciešamās izejvielas bija kartona kastes, līme (milti un karsts ūdens). Kastītēs stādījām sīpolus un sējām garšvielas, plānojam dažādu preču piedāvājumus, rēķinājām plānotās izmaksas. **7.un 8. klases** audzēkņi kopā ar audzinātāju Ināru Kiukucāni pētīja biznesa iespējas un kopā ar skolotāju Ainī Krišānu taisīju suvenīrus no koka, **9. klases** skolēni devās uz Jēkabpils Agrobiznesa koledžas Barkavas struktūrvienību, kur kopā ar Ināru Salenieci apguva maizes un picu cepšanu, mācījās aprēķināt sastāvdaļu daudzumu. Šī bija lieliska iespēja skolēniem gūt jaunas prasmes un zināšanas, kā arī iepazīt jaunu profesiju un varbūt nākotnē to arī apgūt. Projektu nedēļas laikā skolēniem bija iespēja izstrādāt savas uzņēmējdarbības stratēģiju.

Informāciju apkopoja klašu audzinātājas

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Bērns netieši liek būt dzīves centrā

Viss plūst un mainās - vispirms pirmsskolā... tagad sākumskolā, tā varētu teikt par skolotāju Līgu Grāveri, kura šajā mācību pusgadā kļuvusi par audzinātāju pirmšiem, bet pirms tam bija pirmsskolēnu otrā mamma. Vēlamies iepazīt skolotāju un pastāstīt par viņu arī Jums.

Kāpēc Jūs izvēlējāties skolotājas profesiju?

Liela nozīme bija tam, ka mamma strādāja šīn profesijā. Ļoti bieži apciemojot mammu, redzēju kā tas viss notiek: kā viņa strādā ar bērniem, kā bērni rotaļājas, mācās, kā mamma tiek galā ar bērnu kaprīzēm, nedarbiem, kā iekārto mācību un rotaļu vidi. No mana skatu punkta tas viss izskatījās mierīgi, skanīgi, aizraujoši, interesanti.

Bet beidzot Lubānas vidusskolu, ne uzreiz iestājos pedagoģiskajā skolā, jo man bija vēl viens sapnis. Vēlējos kļūt par stjuarti. Tanī brīdī šis sapnis šķita patīkamāks par pedagoga profesiju. Devos uz Rīgu kārtot eksāmenus, lai mācītos par stjuarti. Eksāmeni notika lidostā "Rīga". Bija jāiztur trīs pārbaudījumi: eksāmens vācu valodā, sacerējums latviešu valodā, trešais pārbaudījums – pusstunda ilga diskusija vācu valodā ar pilotu. Eksāmenus izturēju un tiku skolā mācīties. Biju pārļaimīga, bet šis prieks noplaka, kad mums vajadzēja uzrādīt pierakstu Rīgā vai Rīgas rajonā. Man tāda nebija. Biju ļoti bēdīga.

Tanī laikā bija tā, ka dokumentus varēja iesniegt tikai vienā mācību iestādē. Ja netiki, bija jāgaida nākamais mācību gads, lai atkal startētu uz izvēlēto profesiju.

Pēc gada iestājos Rēzeknes pedagoģiskajā skolā. Skaists laiks. Kursā bijām 32 meitenes, kas viena otru atbalstījām, smīdinājām, palīdzējām. Mums bija brīnišķīgi pasniedzēji. Arī mācoties Rīgas Pedagoģijas un Izglītības vadības akadēmijā pasniedzēji bija vienreizēji.

Ja pasniedzēji ir labi + pozitīva pieredze no mammas, tad kā var nemīlēt savu profesiju?

Cik liela ir Jūsu pedagoģiskā darba pieredze?

Mana pedagoģiskā pieredze ir pāri 20 gadiem.

Par ko Jūs gribējāt kļūt, kad vēl mācījāties pamatskolā?

Kā jau visi bērni – par pārdevēju, frizieri. Tante cepa tortes, tādēļ kādu brīdi gribēju kļūt par kūku cepēju.

Kāds ir Jūsu hobijs?

Pirmais dziesma - dziedu jauktajā vokālajā ansablī "Naktsputni", Lubānas folkloras kopā. Mamma daudz dziedāja, tādēļ dziedāšanai manā dzīvē ir liela nozīme. Otrais – tamborēšana. Tā ir kā meditēšana.

Ar ko ir vieglāk strādāt – ar pirmsskolniekiem vai sākumskolas bērniem?

Manuprāt, katrā vidē strādājot ir savi plusi un savi mīnusi. Bērni ir un paliek bērni.

Vai bija viegli nomainīt pirmsskolu pret sākumskolu?

Vēl jau esmu mazliet kopā ar pirmsskolu, bet, ja jāsaka godīgi, tad nav viegli. Tīri psiholoģiski, jo pirmsskolā visu laiku bērns ir acu priekšā. Protams, sākumskolā arī ir tā, bet šeit jau bērns jāatļauj "tālāk", vairāk jāuzticas, bērnam pašam vairāk jādod atbildības, vairāk jāatļauj kļūdīties. Tas nav viegli pieaugušajiem.

Kādi ir skolotāja darba trūkumi?

Darba rezultāts nav redzams uzreiz.

Kādas ir skolotāja darba priekšrocības, prieki un ieguvumi?

Vari justies jauns, bērns netieši liek būt dzīves centrā. Vienmēr esmu priecājusies par saviem bijušajiem audzēkņiem.

Vai Jums ir skolotājs – autoritāte, kura vienmēr esat gribējusi līdzināties?

Mani skolotāji – autoritātes ir divi. Viena ir matemātikas skolotāja Ancāne, arī klases audzinātāja (viņa pie mums bija tikai divus gadus). Protams, mans basketbola treneris Ansis Deksnis. Fantastisks pedagogs.

Kāds ir labs skolotājs?

Labs skolotājs ir tas, kas ir prasīgs, prot motivēt, prot grūtas, sarežģītas lietas padarīt par ko aizraujošu.

Kuri mācību priekšmeti Jums skolā padevās un kuri nepadevās?

Skolā ne visai padevās matemātiskie priekšmeti. Skolā ne visai padevās dziedāšana, bet dzīvē dziedāšanai ir liela nozīme.

Kādi bija skolēni agrāk un kādi tie ir tagad?

Agrāk, ja ko lika darīt darījām, pildījām. Nevarējām iebilst. Tagad skolēniem ir lielāka brīvība un izvēle. Šodienas skolēns var nospraust jebkurus mērķus. Strādāt un mācīties šajā virzienā, un tad jau var teikt, ka mērķi sasniegs. Mūsu laikā tas bija savādāk.

Ko Jūs gribētu paņemt no sava laika skolas uz mūsdienu skolu?

Mazliet tās disciplīnas, zinātkāri, sistemātiskumu, mīlestību.

Kas Jūs kaitina, apbēdina vai nepatīk mūsdienu skolēnos.

Apbēdina, ka mums ir patērētāju filozofija. Vēlētos, lai mēs jebkurā jautājumā vairāk radītu.

Uzmundrinājuma vārdi kolēģiem!

Šos vārdus vēlētos teikt: kolēģiem, skolēniem, skolēnu vecākiem.

Nezināms domātājs ir teicis: "Ja DZĪVE Tevi nogāž gar zemi, apvelies uz muguras, un Tu redzēsi, cik skaistas ir zvaigznes!"

Lai Jūs vienmēr spētu sniegties pēc zvaigznēm! Lai mums izdodas!

Interviju sagatavoja Elfa Bormane, Sintija Šķēle un Nadīna Eimija Nagle

Foto stāsts

Ziemas prieku baudīšana

Labdarības izrāde

Skalās lasīšanas konkurss Madonā

Top darbi konkursam "Zaļais restarts"(2.kl.)

Tikšanās ar VUGD Lubānas posteņa vada komandiera vietnieku Edgaru Dauguli

Slēpošanas stundas ritēja pilnā sparā

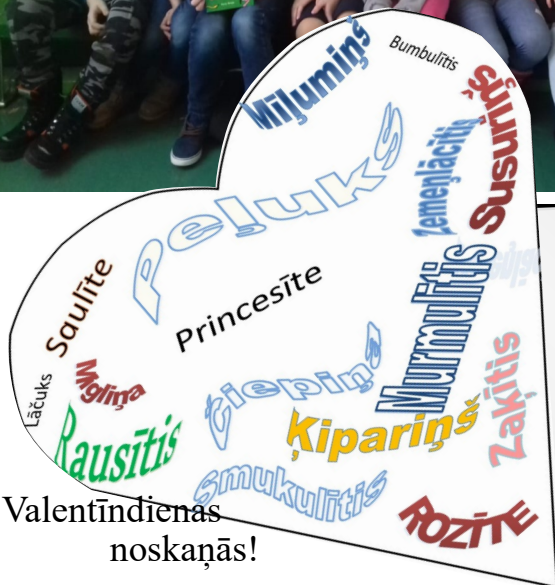
Izlikām putnu barotavas

1.-4.klašu stiprinieku, erudītu un dambretistu komanda Meirānos, Tomam Šķēlam 2. vieta erudītu konkursā otrklasniekiem

Skolotāja I.Kiukučāne kopā ar 7.un 8.kl. skolēniem iekaroja Gaiziņa virsotni

Valentīndienas noskaņās!

Avīzi veidoja :
Sintija Šķēle,
Elfa Bormane,
Elīna Aleksa
Ločmele, Keita
Kruglova, Nadi-
na Nagle
Datorsalikus
sk. I.Strode